

V. KUDIRKOS VARDŲ KOLŪKIO ABITURIENTŲ „SMOGIAMOSIOS BRIGADOS“ KREIPIMASIS į visus rajono abiturientus

Atėjo pirmas septynmečio pavasaris, o su juo ir egzaminai. Lygiai prieš metus, tokį pat puikų, tik gal šiek tiek vėliau pas mus atėjusi, pavasari, ir mes, Antazavės vidurinės mokyklos abiturientai galvojome apie gyvenimo kelią, apie kurį mums tiek daug kalbėjo mokytojai, vyresni draugai. Mes irgi jutome širdyje tokią pat ugnelę, kokią jaučiate ir jūs, galvojome, kaip gi atrasti tikrąjį savo gyvenimo kelią. O tas kelias, prisiminkite draugai, prasideda mažu takeliu, ir tik po didelio darbo išeina į platų vieškelį. Tą kelią kaip tik ir parodė mums V. Kudirkos vardo kolūkio pirmininkas drg. Bagdonas.

Sio kelio pasirinkimas nepaėjo be karštų diskusijų ir ginčų. Ne paslaptis, kad kiekvienos šeimos nariai nevisuomet sutaria, o ką bekalbėti apie tokią šeimą, kurioje randasi beveik 30 žmonių. Ir tik po ilgų kalbų, ginčų, dalis, t. y. 8 abiturientai, vieną gražią liepos 14 dienos vakarą atvyko į šį kolūkį.

Atsiremontavę savo jėgomis buvusio dvarponio Magnišausko rūmus, pradėjome, pilna ta žodžio prasme, šeimyninį gyvenimą. Šeiminkės atsirado iš mūsų tarpo.

Mūsų brigadą papildė dar 4 žmonės iš kitų respublikos mokyklų: Kriaunų (Rokiškio rajonas), Panevėžio.

Baigę remontą, pradėjome dirbti prie kelių. Atremontavome kelio ruožą Antazavė—Sniukštai. Taip pat dirbome prie statybų: tiekėme medžiagas sandėlio, pieninės, šiltnamio statybai, merginos dirbo lauko darbuose.

Kolūkio valdyba nukreipė mus į atsakingus darbo barus. Vieni iš mūsų dirba apskaitininkais, kiti — pašarų sandėlininkais, revizijos komisijos nariais.

Neapsiribojame vien darbu. Sukūrėme gana pajėgų meninės saviveiklos ir sporto kolektyvus. Meninės saviveiklos kolektyvas šiuo metu jungia daugiau kaip 50 žmonių. Sokių būrelių vadovauja „smogiamosios brigados“ narys Vaicekauskas Vladas, sporto kolektyvui, kuris turi savo gretose irgi nemažą narių skaičių, vadovauja Lašas Petras.

Palaikome tamprus ryšius su mokykla. Komjaunuoliai Lašas, Pupeikytė, Juškenaitė dirba pionierių būrių vadovais.

Atlyginimas mums yra toks pat kaip kolūkiečiams. Pvz., dirbdami prie kelių uždirbome per mėn. po 600 rub., už linų priežiūrą ir sutvarkymą — po 400 rub. ir t.t.

Mūsų ateities perspektyvos — aukštosios ir specialiosios mokyklos. Artimiausiu laiku padarysime ekskursijos pobūdžio išvyką į Vilniaus universitetą. Ten

susipažinsime su viena ar kita specialybe, kas turės teigiamą reikšmę mums galutinai pasirenkant teisingą profesiją. Su studentais jau užmezgėme ryšius. Štai neseniai jie mums atsiuntė mokslo programas.

Mūsų brigada kovoja už komunistinio darbo brigados vardą. Ryšium su tuo prieš mus iškilo visa eilė gana sunkių uždavinių: būti iniciatoriais nusauginant 320 ha dirvų, likviduoti kolūkyje naminės degtinės darymą, visiškai užkirsti kelią visuomeninio turto grobstymui, padėti pilnai likviduoti kolūkyje neraštingumą, pakelti kultūrinį gyvenimą.

Mes nesigailime atvykę į kolūkį. Jaučiame, kad pasirinkome teisingą kelią, kokį patartume pasirinkti ir jums.

Specialybės pasirinkimas — yra didelis ir sunkus klausimas. Argi galima nedirbus pasirinkti savo širdžiai artimiausią profesiją. Būna taip, kad pajuntamas paviršutinis tos profesijos grožis, tačiau panagrinėjus, susipažinus su juo arčiau, jis nublunka. Ir kaip tada būna skaudul!

Darbas ir laikas, draugai, yra geriausias profesijos pasirinkimo patarėjas. Neskubėkime! Prieš mūsų akis jaunystė, ji nepabėgs dėl kelerių metų, praleistų gamyboje, ne. Mes tik labiau suartėsime su gyvenimu, įsigysime daugiau praktinių žinių, kas suvaidins teigiamą vaidmenį mokantis.

Komunistų partijos XXI suvažiavime iškelti grandioziniai septynmečio plano uždaviniai liečia kiekvieną abiturientą, kiekvieną tarybinį žmogų. Nepamirškime, draugai, kad mūsų laukia gimtieji kolūkių ir tarybinių ūkių laukai, laukia fabrikuose ir įmonėse staklės.

Jūs, pirmoji abiturientų laida, pradėdama naująjį septynmetį, ir jūsų, jaunųjų komunistų statytojų pareiga, prisidėti prie iškeltų uždavinių įvykdymo.

Mes tikimės, kad jūs paseksite mūsų pavyzdžiu ir daugelis jūsų su brandos atestatais papildys mūsų brigadą, o taip pat sukurs naujas abiturientų brigadas.

Laukiame jūsų, draugai!

Abiturientų „smogiamosios brigados“ nariai:

F. Andriūnas, V. Vaicekauskas, A. Juškenaitė, L. Pupeikytė, P. Lašas, V. Mačiulskytė, A. Andrijauskaitė, R. Urbonas, A. Kavaliauskas, K. Povilaitis, M. Gerulaitytė, N. Barškevičiūtė.

Visų šalių prolektarai, vienykitės!

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1959 m.

balandžio

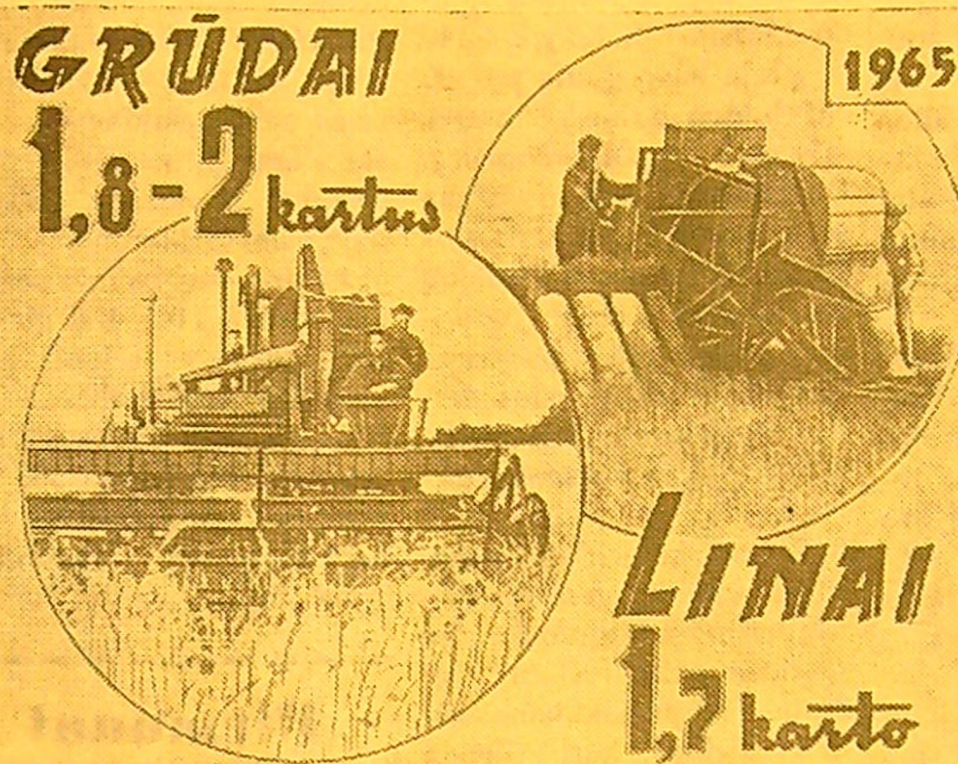
9

KETVIRTADIENIS
Nr 43 (1773)

Kaina 15 kap.

SEPTYNMEČIO FAKTAI IR SKAICIAI

Už gausius derlius

* KORESPONDENTAI IŠ LAUKŲ PRANEŠA

Prieš kelias dienas į Mičiurino vardo kolūkio dirvas išvyko du traktoriai „DT-54“, vairuojami S. Budrio ir L. Kozmino. Per pirmąsias dienas jie suarė 15 hektarų ir sukultivavo 12 ha dirvų. (Mūsų inform. telefonu).

„Pažangos“ kolūkio žemdirbiai sėja dobilus, papildomai tręšia žiemkenčius. Pavasario darbuose pirmauja I laukininkystės brigada, vadovaujama brigadininko B. Sileikio.

Viso kolūkyje dobilais apsėta 63 ha.

Kolūkio agronomas J. Grumbinas (telefonu).

Apie 15 ha dirvų šiomis dienomis suarė V. Kudirkos vardo kolūkio traktorininkai A. Girčys ir K. Povilaitis.

(Mūsų inform. telefonu).

P. Cvirkos vardo kolūkio mechanizatoriai pradėjo ruošti dirvas sėjai. Traktorininkai S. Krukauskas ir M. Voroneckas jau suarė 15 ha ir sukultivavo 12 hektarų dirvų.

Artelėje sparčiai vyksta papildomas žiemkenčių tręšimas. Mineralinėmis trąšomis patręšta apie 120 ha žiemkenčių. Sėjamos daugiametės žolės.

V. Neverauskaitė kolūkio sąskaitininkė

Pradžioje pirmadienį kolūkietis Stankevičius apsėjo šalia fermos hektarą dirvos mišiniu. Išaugusi jo žalią masę bus skirta papildomam kiaulių šėrimui.

V. TUZIKAS „Lenino atminimo“ kolūkio sąskaitininkas

Tarybų Lietuvos žemdirbiai per septynmetį numato grūdų gamybą padidinti 1,8—2 kartus. Siandien mes neraišime kolūkio, nesutiksime kolūkiečio, kuris neieškotų galimybių šią uždutį įvykdyti. Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XXI suvažiavimo nutarimų įkvėpti, mūsų respublikos žemdirbiai pasiryžę įvykdyti septynmetį per ketverius penkerius, o kai kurie per dvejus trejus metus.

Zagarės rajono „Piktuizių“ kolūkis neseniai dar buvo atsiliekantis. Pernai iš hektaro čia jau surinkta po 12,2 cnt grūdų. O 1962 metais šio kolūkio kolūkiečiai iš kiekvieno hektaro numato gauti po 30 cnt grūdų!

Kėdainių rajono „Tarybinio krašto“, „Tiesos“, „Pakeltos velėnos“, K. Požėlos vardo ir kiti kolūkiai, nežiūrint nepalankių oro sąlygų, 1958 metais surinko po 14—16 cnt grūdų, o atskiros šių kolūkių brigados išaugino po 20—22 cnt grūdų iš kiekvieno hektaro.

Iki 1965 metų respublikoje numatoma gauti vidutiniškai po 14—17 cnt grūdų iš hektaro.

Dideles pajamas mūsų respublikos kolūkiai gauna iš linų. Antai, 1957 metais respublikos kolūkių piniginės pajamos už linus sudarė 21 procentą bendrųjų piniginių pajamų. Linkuvos rajono kolūkiai 1956 metais iš kiekvieno hektaro linų pasėlių gavo po 6932 rb pajamų, o 1957 metais jau po 9663 rb. Pirmųjų praktika rodo, kad tokius derlius gali išauginti kiekvienas kolūkis. Jeigu kolūkiai parinks linams gerą žemę, patręs ją, laikysis visų agrotechnikos taisyklių, tai linų gamyba respublikoje iki 1965 metų padidės ne tik 1,7 karto, bet ir daugiau.

(ELTA).

Nauja kiaulidė

Ilgą laiką mūsų kolūkio kiaulėms nebuvo tinkamų tvartų. Dabar pas mus baigta statyti tipinė kiaulidė. Nuo balandžio pradžios joje jau stovi kolūkio kiaulės. Artimiausiu laiku kiaulidėje numatoma įrengti kabamąjį kelią.

P. Sinica

Mičiurino vardo kolūkio narys

PAVASARIO DARBAI MŪSŲ BRIGADOJE

Nors pavasaris šiomet atėjo ir gana anksti, bet jis mūsų brigados žemdirbių neužklupo netikėtai. Brigados kalvis Antanas Naprys spėjo atremontuoti visą inventorių, į dirvas, skirtas kukurūzų bei bulvių auginimui, buvo išvežtos durpės ir mėšlas. Pirmieji laukų darbai — žiemkenčių bei daugiamečių žolių papildomas tręšimas mineralinėmis trąšomis — atlikti greit, organizuotai. Brigados nariai užbaigė ir dobilų sėjimą.

Dabartinio metu mes ruošiamės antrajam pavasario laukų darbų etapui — sėjai. Šiomet pasėsime apie 6 hektarus mišinių, 5 ha lubino, 28 ha

vasarinių kviečių bei miežių, 20 ha avižų, pasodinsime 17 ha bulvių. Apgalvojome, kaip geriau paskirstyti darbo jėgą sėjos metu, kad ją atliktume greit ir aukštu agrotechnikos lygiu. Turime 30 ha pavasarinio arimo. Jį atliksime traktoriais. Pirmadienį traktorininkai Stunžėnas ir Valainis jau išvyko į dirvas. Nesuartų traktoriumi dirvų kampams suarti išskirti 7 artojai su poriniais plūgais. Tai Beliūnas, M. Mažeika, V. Naprys, Viktoras ir Vytautas Stankevičiai, S. Labeckas ir V. Sketarskas.

Po to traktoriumi dirvas kultivuosime. Pakol traktorininkai ruoš dirvą, kolūkiečiai parengs sėjai sėklas. Sėjamąją aptarnaus paaugliai. Sėklų privežimui prie jos išskirsiu 4 žmones su 2 pastotimis. Jau šią savaitę sėsime lubiną.

Mūsų brigadoje šiomet bus auginama 5 ha kukurūzų. Vadovaujami grandininės Verutės Breidokaitės, kukurūzų augintojai tęsia kovą už gausų jų derlių. 12 kolūkiečių — O. Laurinavičiūtė, V. Mikšytė, E. Stankevičius, H. Beliūnas ir kiti paskleidžia dirvoje kompostą. Neužilgo traktori

riumi dirvą suarsime. Taip kompostas greičiau supas.

Nuo 27 ha dobilių nuiminsime akmenis. Siam darbui išskirta 10 moterų bei paauglių su 2—3 pastotimis.

Planuodami sėjos darbus, mes jau galvojame apie derlių. Daug vargo turime su vasarąjimi, dobilais, jų nuėmimo metu užėjus lietums. Šiomet jį visą džiuvinsime žaiginiuose. Juos mes dabar ruošiamo. Žaiginius gamina visi kolūkiečių kiemai. Darbingiems reikia pagaminti po 5 žaiginių kompleksus, pasenusiems — po 10. Iki balandžio paba-

gos reikalingą žaiginių kiekį turėsime.

Bloga padėtis iki šiol buvo su daržinėmis, klijimais, svirnais. Siaudiniai stogai supuvo ir mes derlių turėdavome krauti po atviru dangumi arba vežti dideliais atstumais į kitus klijimus. Šiomet juos remontuosime. Kolūkiečiai Stankevičius ir Kornevas ruošia stogams lentutes. Jomis apdengsime stogus 3 svirnam ir 3—4 klijimams.

Tikiuosi, kad mūsų brigados nariai nepagailės jėgų auginant gausų šių metų derlių.

St. Dainys

„Pirmūno“ kolūkio pirmos brigados brigadininkas

ZARASŲ RAJONE REIKIA AUGINTI LUBINĄ

Zemės ūkio mokslas įrodė, kad pašarinis lubinas yra labai baltymingas. Viena centneryje lubino grūdų yra iki 40 kg virškinamųjų baltymų. Tokiam kiekiui baltymų gauti reikėtų pasėti ne mažiau kaip 10 ha aviųž.

Pašarinio lubino grūdus, kaip baltymingą priedą, galima sėkmingai panaudoti penint kiaules, kartu su kukurūzais, kukurūzų silosu, bulvėmis bei kitais mažo baltymingumo pašarais. Kiaulės noriai ēda maltus lubino grūdus, žaliąją masę bei silosą.

Nors mūsų rajone ši kultūra auginama jau visą eilę metų, vis dėlto iki šiol ji dar nedavė teigiamų rezultatų stiprinant pašarų bazę ir ypač gaunant sėklą. Menki žaliosios masės bei grūdų derliai, nesavalaikis grūdų prinokimas, o taip pat žymūs grūdų nuostoliai nuimant derlių paaiškinami netinkamu agrotechnikos taikymu. Eilėje kolūkių lubinu užsėjami gan dideli plotai. Praėjusiais metais Zdanovo vardo žemės ūkio artelė pasėjo apie 80 ha lubino. Tačiau gautas negausus derlius.

Didelė pašarinio lubino reikšmė yra ir ta, jog, įdėjus nedaug darbo ir lėšų, lubinas gerai derla smėlynuose bei kitose mažai derlingose dirvose ir duoda gausų grūdų bei žaliosios masės derlių. Mūsų rajone tokių dirvų yra užtiktenai.

Daugelyje mūsų šalies rajonų gaunami gausūs lubino derliai. Pavyzdžiui, 1958 metais Minsko srities

A. Jakas
LKP Zarasų rajono komiteto sekretorius

Kopylovsko rajono „Novyj sviet“ kolūkyje 18 ha plote gauta po 23,2 cnt grūdų iš kiekvieno hektaro, o 48 ha plote — po 450 cnt žaliosios masės. Minsko rajono „Rosija“ kolūkyje 140 ha plote buvo gauta po 500 cnt lubino žaliosios masės silosui, o brigadininkas drg. Duchnovskis gavo 40 ha plote po 650 cnt žaliosios masės. Priešakinių kolūkių bei tarybinių ūkių patyrimas rodo, kad pašarinis lubinas duoda gausius derlius smėlėtose ir priemolio dirvose.

Tačiau, kaip ir visos kultūros, lubinas geriau užderla derlingose dirvose, turinčiose daug fosforo bei kalio. Tuo paaiškinamas didelis efektas, kurį duoda tręšimas fosforo-kalio trąšomis, užtikrinančiomis gausius lubino derlius priešakiniuose kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose. Pavyzdžiui, Minsko srities Slucko rajono „Giganto“ kolūkis, gavęs po 600 cnt silosinės masės ir po 23 cnt lubino grūdų iš hektaro, panaudojo tręšimui rudens arimo metu po 4 cnt fosforitmilčių ir po 1 cnt kalio druskos vienam hektarui, o pavasarį kultivuojant — dar po 2 cnt fosforitmilčių ir po 3 cnt kalio druskos. Be to, lubinų auginamų grūdams, pasėliai buvo dar papildomai paręšę superfosfatu, skaičiuojant po 1 cnt vienam hektarui.

Žinios

apie pieno gamybą rajono kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose 1959 m. balandžio mėn.

Eil. Nr.	Ūkių pavadinimas	Gauta pieno 100 ha ž. ū. naudmenų (cnt)	Primėta iš kiekvienos karvės (kg)	+ — palyginimas su 1958 m.
1.	„Lenino atminimo“	55,83	593	— 11
2.	„Zemdirbio“	38,73	427	240
3.	Čapajevos vardo	32,24	363	82
4.	Stalino vardo	30,56	272	— 9
5.	P. Cvirkos vardo	28,80	359	153
6.	„Pažangos“	25,28	438	173
7.	„Tarybų Lietuvos“	22,76	271	59
8.	M. Melnikaitės vardo	21,83	268	— 56
9.	Zdanovo vardo	19,33	319	64
10.	„Raudonojo Spalio“	17,08	260	4
11.	J. Žemaitės vardo	15,59	271	45
12.	„Tarybinio artojo“	12,99	248	— 46
13.	„Pirmūno“	11,86	192	11
14.	„Stelmūžės“	11,56	157	22
15.	„Bolševiko“	11,43	161	26
16.	Puškins vardo	11,46	184	— 3
17.	Kalinino vardo (Suvieka)	11,29	173	42
18.	„Už taiką“	10,89	182	53
19.	„Aušros“	10,43	168	— 49
20.	„Naujo gyvenimo“	9,94	171	— 50
21.	V. Kudirkos vardo	9,26	139	50
22.	Mičurino vardo	8,32	188	— 177
23.	„Garbingo darbo“	7,96	129	— 118
24.	„Aukštaičių“	6,98	123	— 5
25.	„Nemuno“	5,52	87	— 3
26.	Kalinino vardo (Girsiai)	4,62	89	— 100
27.	„Lenino keliu“	3,83	99	45
Viso rajone:		16,56	245	114

1. „Kimbartiškių“ taryb. ūkis 53,39 341 — 137
2. „Tautų draugystės“ t. ūkis 14,39 352 126

TSRS CSV inspektorius Zarasų rajonui

Kolūkiai, gaunantieji gausius lubino derlius, šiai kultūrai skirtuose laukuose skuta ražienas, vėliau, atžėlus piktžolėms, arija 20—25 cm gyliu. Anksti pavasarį dirvas rūpestingai kultivuoja bei akėja. Geresniam sėklų įterpimui dirva prieš sėją voluojama. Skiriama dėmesio sėklų paruošimui. Patikrinus tyrimo laboratorijoje, sėkla 3—5 dienas prieš sėją apšildoma oru, šlakstoma nitraginu, becuojama granzanu, apvelinama heksachloranu.

Lubino vegetacinis periodas trunka 110—130 dienų, todėl grūdams sėjama kuo anksčiau, tačiau dirvai įšilus. „Tarybų Lietuvos“ žemės ūkio artelė turi 500 kg praėjusių metų derliaus kokybiškų lubinų sėklų. Agromomė drg. Ruzgaitė mano,

kad pirmą sąlyga sėklai gauti — tai ankstyva sėja.

Lubinus sėja paprastomis sėjamosiomis. Pirmųjų patyrimas rodo, kad geriausias sėjos būdas, ypač sėklai, yra siauraeilis. Tam panaudojamos ankerinės linų traktorinės, arklinės sėjamosios, kurios įterpia sėklą negiliai, bet ant kieto guolio. Sėjama 3—4 cm gyliu. Giliau įterptos sėklos blogiau dygsta. Vienam hektarui reikia 1,6 — 2 cnt sėklų. Daugelis priešakinių kolūkių sėja lubiną žaliajai masei bei grūdams kartu su avižomis. Šiuo atveju sėklų reikia mažiau — 1,0—1,4 cnt vienam hektarui. Sėjant mišinį, gaunama 40—50 cnt daugiau žaliosios masės iš hektaro. Mišinyje lubinų sėkla pri-noksta 5—7 dienomis anksčiau, palyginti su grynais lubinų pasėliais, kas įgalina sudoroti lubino sėklą esant sausam orui, dar nepradėjus šaloms, kurios

yra labai kenksmingos dar neprinokusiai lubino sėklai. Atsižvelgiant į priešakinių patyrimą ir išanalizavus mūsų kolūkių neskėmes auginant lubiną, tenka padaryti sekančią išvadą:

1. Menką pašarinio lubino žaliosios masės ir ypač grūdų derlių mūsų rajono kolūkiai gauna ne todėl, kad mūsų dirvų ir oro sąlygos yra netinkamos, o todėl, kad netaikomi pagrindiniai agrotechnikos reikalavimai.

2. Pašarinis lubinas turi tapti viena svarbiausių pašarinių kultūrų tiek auginant jį žaliajai masei, tiek ir pašariniams grūdams.

3. Svarbiausios sąlygos gausiam pašarinio lubino žaliosios masės bei grūdų derliui gauti yra savalaikis dirvos įdirbimas, sėklų paruošimas bei savalaikė sėja. Būtina tręšti dirvą fosforo trąšomis, be kurių lubinas negali vystytis.

Abiturientų sąskrydis

Zarasų M. Melnikaitės vardo vidurinėje mokykloje įvyko abiturientų sąskrydis. Sąskrydyje dalyvavo Dūkšto, Turmanto, Antazavės ir Zarasų vidurinių mokyklų abiturientai. Į sąskrydį buvo pakviesti taip pat V. Kudirkos vardo kolūkio abiturientų „smogiamosios brigados“ nariai. Sąskrydžio metu abiturientai pasipasakojo apie savo mokslą, gyvenimą, pasidalino mintimis apie ateitį. Sąskrydžio dalyviai labai domėjosi V. Kudirkos vardo kolūkio abiturientų „smogiamosios brigados“ narių gyvenimu, jų darbu.

Po oficialiosios dailės abiturientai surengė kolektyvinį meno saviveiklos koncertą.

Pirmūnai sako: GAUSIME 500 CNT KUKURŪZŲ IŠ HEKTARO

Mechanizuojame auginimo darbus

Prieš kelerius metus mūsų kolūkyje dar buvo žmonių, tvirtinusių, kad mūsų žemės kukurūzai neaugs. Dabar apie tai nebekalbama. Praėjusią vasarą oro sąlygos nebuvo visai palankios kukurūzų auginimui. Vis dėlto gautas neblogas jų derlius. Septintos kompleksinės brigados kukurūzų auginimo grandis, vadovaujama Klavdijos Kalandaitės, ir pirmos brigados grandis, vadovaujama Elenos Knyrkos, išaugino savo sklypuose po 320 cnt žaliosios masės iš hektaro.

Tačiau norisi pasakyti apie kita. Kai artelės valdyboje paskaičiavo, kiek atsieina kolūkiui vienas centneris siloso, teko susimąstyti. Sunaudojama daug darbo, pašaras brangus. Vieno centnerio siloso savikaina sudaro 21 rublį.

Jau pasikalbėjimo pradžioje paaiškėjo, kad Julius Rakavičius, „Raudonojo Spalio“ žemės ūkio artelės pirmos brigados brigadininkas, yra šalininkas to, kad šiais metais kolūkio laukuose atsirastų dideli kukurūzų plotai.

Praėjusiais metais kukurūzai brigadoje užderėjo neblogai. Buvo surinkta 1200 cnt žaliosios masės, kuri buvo gera paspartis aprūpinant visuomeninius gyvulius sultingais pašarais. Julius Rakavičius įrodė, kad kalbos apie tai, jog nenaudinga augini kukurūzus ir kad jų derlingumas priklauso nuo oro, yra nepagrįstos, ir pats įsitikino, jog, nepagailejęs darbo, juos prižiūrint ir mūsų sąlygomis galima išauginti gausų kukurūzų derlių. Kaip tik taip ir nutarė pirmos brigados kukurūzų auginimo grandies nariai,

Kodėl taip gaunasi? Vien todėl, kad visi darbai auginant kukurūzus buvo vykdomi rankiniu būdu. Siemet nutarėme išvengti šių trūkumų. Šiuo tikslu mechanizuosime kukurūzų auginimo darbus.

Puikų pavyzdį šiuo reikalu rodo žymūs šalies mechanizatoriai A. Gitalovas, M. Manukovskis ir kiti. Jie pradėjo taikyti kompleksinę mechanizaciją auginant kukurūzus bei kitas kaupiamąsias kultūras. Šių priešakinių žmonių iniciatyva mus giliai sujaudino. Susipažinę su jų darbo patyrimu mes priėjome išvadą, kad turime visus galimumus jau šiais metais dalinai mechanizuoti mūsų kolūkyje kukurūzų auginimo darbus. Dirvos šiai kultūrai jau parinktos. Šie-

met sodinsime juos 106 ha plote. Įsipareigojome surinkti vidutiniškai po 500 cnt žaliosios masės iš hektaro ir žymiai sumažinti produkcijos savikainą.

Mes, mechanizatoriai, suteiksime kolūkiui šiuo reikalu ypatingą pagalbą. Aš su savo porininku Nikolajumi Paškevičiumi traktoriaumi „Bielorusj“ auginsime kukurūzus mechanizuotu būdu 50 ha plote. Padėtas tvirtas pagrindas derliui. Žiemos metu išvežėme vietines trąšas, skaičiuojant po 30—40 tonų vienam hektarui. Kolūkyje yra traktorinė kukurūzų sodinimo mašina, kultivatorių mechanizuotam tarpelių apdirbimui.

Tiesa, kaupiamųjų kultūrų auginimas mechanizuotu būdu — sudėtingas darbas,

bet to, naujas. Tačiau mūsų tai nebaugina ir mes pasitikime savo jėgomis. Jau dabar ruošiamės šiam atsakingam darbui, nagrinėjame priešakinius kukurūzų auginimo mechanizuotu būdu metodus. Neseniai dalyvavau RTS organizuotame seminare, kur supažindino mus su kaupiamųjų kultūrų mechanizuotu apdirbimu. Seminaras buvo labai naudingas.

Kukurūzų auginimo darbų mechanizavimas įgalins mus ne tik išauginti gausų žaliosios masės derlių, bet taip pat sumažinti darbų sąnaudas ir tuo pačiu sumažinti ir produkcijos savikainą.

L. Jurgelis

„Bolševiko“ kolūkio traktorininkas

(Iš BTSR Glubokojės rajono laikraščio „Sciag kamunizma“).

AR NE PERDAUG PASITIKĖJIMO

numatę pasėti šiemet 10 ha kukurūzų.

Po to, kai buvo numatytas planas ir parinkti sklypai, kolūkiečiai, ilgainygalvodami, ėmėsi vežti durpių-mėšlo kompostą į kukurūzams skirtus laukus. Darbas vyko sparčiai. Artelės vadovybė nustatė vežikams papildomą atlyginimą. Tai dar labiau padidino jų aktyvumą bei siekimą kuo greičiau išvežti vietines trąšas į laukus.

Kukurūzų augintojai tiki savo darbo sėkme. Tai gerai. Reikalingas pasitikėjimas savo jėgomis. Bet tai, kas padaryta, yra tik pradžia. Svarbiausia — sėja ir pasėlių priežiūra, — dar priešakyje. Bet čia kaip tik ir iškyla abejonės, nes daugelis grandies narių nežino

kukurūzų auginimo agrotechnikos.

— Turiu pakankamai žinių, kad neprileisčiau kokio nors žioplumo, — ne be pasigyrimo kalba brigadininkas. — Pats seksiu kiekvieno grandies nario darbą.

Bet ar to užtenka? Ne. Pirmiausia, siekiant išmokyti teisingai auginti kukurūzus, reikia remtis ne vien tik savo patyrimu, bet taip pat nagrinėti ir perimti priešakinių šalies kukurūzų augintojų patyrimą, giliai žinoti šios kultūros auginimo agrotechnikos taisykles. O ir šios žinios reikalingos ne vien tik grandininkui, bet ir visiems nariams. Juk kiekvienas jų turi vykdyti brigadininko nurodymą ne akiai, o sąmo-

ningai, pasiremdamas įgytomis žiniomis. Nėra ko slėpti. Praėjusiais metais daugelis kukurūzų augintojų faktiškai nebuvo paruošę nei teoriškai, nei praktiškai. Dėl to jie prileido daug stambiųjų klaidų.

O juk brigadininkas negalės visą laiką būti kukurūzų lauke. Ar įstengs grandies nariai vieni, nežinodami priežiūros taisyklių, susidoroti su pavestu jiems reikalu. Labai abejotina.

Reikia pasakyti, kad ir kolūkio valdyba abejingai žiūri į kukurūzų augintojų apmokymą. Drg. Razdobudkinas nerodo reikiamo reiklumo agronomės drg. Biveinytės, nerodančios iniciatyvos organizuojant apmokymą, atžvilgiu. O juk sėkmingam bet kurio reikalo atlikimui reikalingos žinios, o auginant kukurūzus — ypatingai.

D. Zimariovas

SEPTYNMEČIO
FAKTAI

Kaip keičiasi ir keisis mūsų rajono centro vaizdas

SEPTYNMEČIO
FAKTAI

PRIE RESPUBLIKINĖS REIKŠMĖS OBJEKTO

Pasakoja inžinierius drg. Matulevičius

mus užbaigiant sumūryti visas pagrindinio korpuso sienas. Konkreti, sumūryti krosnies cecho pastatas, džiovinimo skyriaus sienos. Siuo metu kraunamos paruošiamojo cecho, ketvirto, tai yra paskutinio, aukšto sienos, vykdomi jų perdengimo darbai. Be to, sumūryti administracinio pastato pirmasis aukštas, degalų bazės sienos, įstiklinti pagalbinio cecho bei degimo skyriaus langai.

Kobiakovo. Sėkmingai perėmęs tėvo patyrimą, puikiai dirba brigadininko sūnus Aleksandras bei kiti mūrininkai — J. Bogomolnikovas, J. Seimininkas, J. Lizunovas, dailidės, ruošiantieji pastolius, — Skudrickas, Kožankovas.

Kobiakovo brigados žmonės daugumoje prityrę statybininkai, o Trofimo Dubovskio — jauni ir patyrę dar turi nelurtingą. Bet jie užtat daug stengiasi. Mūrininkai I. Makiejevas, M. Kudriašovas, dailidė E. Rūkštelė bei kai kurie kiti jau plačiai žinomi kolektyve.

Be jokių priekaištų padeda specialistams vykdyti atsakingą reikalą pagalbiniai darbininkai A. Guogis, I. Cernovas, M.

kurie numatyti užbaigti iki prasidedant žiemai. Mechanizmų montavimo darbai liks ateinančiai žiemai.

Be abejo, mūsų kolektyvo darbas galėtų būti dar našesnis, jei statybos-remonto kontoros vadovai organizuotų labiau reguliary statybinės aikštelės aprūpinimą reikiamomis medžiagomis. Pasitaiko, jog žmonės prastovi dėl to, kad pristinga kalkių. Netoli, Apkurtų kaime jų yra apie 30 tonų. Bet tas kalkes reikia gesinti, todėl ypač svarbu jas laiku atgabenti.

Nuotraukoje: kompleksinės brigados brigadininkas T. Dubovskis (kairėje) ir inžinierius-darbu vykdytojas drg. Matulevičius plytinės statyboje.

ZARASŲ STATYBOS SEPTYNMETIS

V. Jurevičius

Miesto DZD Tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas

Vienas svarbiausių septynmečio uždavinių yra pagreitinti gyvenamųjų namų statybą. 1959—1965 metams numatoma respublikoje daugiau kaip 2 milijardai rublių kapitalinių įdėjimų gyvenamųjų namų statybai, bus atiduota naudotis 2,3 milijono kvadratinų metrų bendro ploto.

Didelė šių lėšų dalis valstybės išskiriama Zarasams. Kasmet mieste bus pastatyta po 4 dvylikos butų gyvenamuosius namus. Taip per septynmetį bus atiduota darbininkams ir tarnautojams 28 gyvenamieji namai arba 336 butai. Be to, valstybei teikiant reikiamus kreditus, darbininkai ir tarnautojai pasistatys apie 200 individualių namų. Pirmaisiais septynmečio metais mieste statomi trys 6 butų ir 1 aštuonių butų gyvenamieji namai.

BUITINIS APTARNAVIMAS. Pirmaisiais septynmečio metais bus atiduotas eksploatavimui gyventojų buitinio aptarnavimo kombinatas, pastatyta miesto pirtis, žibalo krautuvė, skalbykla, telefono-automato stotis. Siemet taip pat pradedama prekybos namų statyba, kuri bus užbaigta 1961 m.

Septynmečio bėgyje mieste bus pastatyta 520 vietų vidurinė mokykla, 270 vietų internatas, 200 lovų ligoninė, 400 vietų plačiaekraninis kinoteatras, krakmo fabrikas, didelio pajėgumo plytų gamykla.

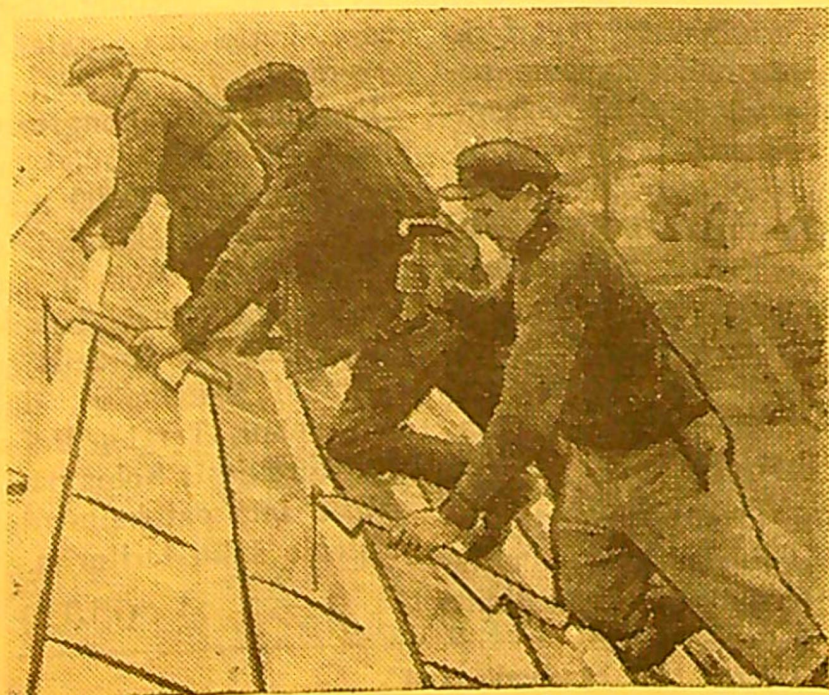
Iki 1962 metų mieste bus įrengta 8 kilometrų ilgio kanalizacija ir 10 km ilgio vandentiekis. Zarasai ir toliau bus gražinami — namai apsodinami gyvatvorėmis, dekoratyviniais krūmais, gatvės, kurių eilė bus asfaltuota, — medeliais.

Trečiame šių metų ketvirtyje Zarasams duos srovę Antalieptės hidroelektrinė.

Netoli tas laikas, kada zarasiečių butai bus netik elektrifikuoti, įrengtas vandentiekis, bet ir gazi-

fikuoti. Krosnys bus kurenamos ne malkomis, ne anglimis bei durpėmis, bet dujomis, kurias šį septynmetį mums atsiųs vamzdžiais broliškosios Ukrainos respublikos darbo žmonės.

Sie visi faktai byloja kaip Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė nuolat rūpinasi darbo žmonių buities, jų gerovės kėlimu, išskiria tam didžiules lėšas. Visos aukščiau išvardintos miesto statybos kainuoja milijonus rublių. Antai, kinoteatro statyba — 800.000 rb., internato — milijoną rb., elektros linija iš Antalieptės — milijoną su viršum rublių ir t.t.

PRAEJUSIŲ metų birželio 20 dieną dvi Zarasų statybos-remonto kontoros kompleksinės statybininkų brigados pradėjo darbą — respublikinės reikšmės plytų fabriko statybą. Kurį laiką vyko žemės darbai. Buvo iškasta dešimt tūkstančių kubinių metrų grunto. Iki spalio mėnesio buvo pastatytas pagalbinis cechas, padėti pamatai pagrindiniam korpusui.

Mūsų statybininkai nė dienos nenutraukė darbo ir prasidėjus žiemai. Ir štai atėjus pavasaris atranda

Darbai geną darbus. Minėtų dviejų brigadų kolektyvai, susidedančiam iš 65 žmonių, ne taip lengva susidoro su jais.

Tačiau reikia pažymėti, kad žmonės, teisingai supratę partijos ir vyriausybės iškeltus uždavinius septynmečiui, pirmuosius jo metus pradėjo su pastebimu entuziazmu. Kiekvieną mėnesį gamybinis planas įvykdome ir viršijame.

Kaip anksčiau, taip ir dabar pirmąją statybinę brigadą, vadovaujama rajono DZDT deputato Grigorijaus

Reportažas

Nepilni penkiolika metų praėjo, kai Tarybinė Armija išvadavo Zarasus iš hitlerininkų. Palyginkime mes pokario metų miestą su šiandieniniu. Sunku, de-ja, beatpažinti: ant griuvėsių iškilo nauji namai, puikesni už anksčiau buvusius, išsitiesė naujos gatvės, kurių nė nebuvo.

Tarybų valdžia visokeriopai rūpinasi darbo žmonių buitimi, gerove. Tie patys žmonės, kurie aršioje kovoje sumušė priešą, padedant priaugančiam jaunimui, šiandien kuria sau šviesią ateitį. Ir netenka abejoti, kad jei šiančien sunkiai beatpažįstame Zarasus, palyginę juos su 1944 metais, tai po septynerių metų panašiai stebė-

MIESTAS PASTOLIUOSE

simės lygindami su 1958 m. buvusiu miestu.

Praeitą žiemą, pravedus miesto namų numeraciją, žymiai padidėjo numerių skaičius visose gatvėse. Šiandien daugelio jų dar nėra, bet yra aikštė ir, aišku, po metų, kitų joje išaugs namas.

Nepalaujamai kylant darbo žmonių gyvenimo lygiui, kasmet be komunalinių namų Zarasuose statosi namūs dešimtys individualių statytojų. Mieste beveik nėra tokios gatvės, kurioje nevyktų statybos. Neapeisi per pusdienį jų visų, o tuo labiau neaprašys. Apsilankykime bent svarbiausių objektų statybos aikštelėse.

Miesto centre — Puškino gatvėje priešais išsiriakavusius per paskutiniuosius metus mūrinius dviaukščius gyvenamuosius namus, gatvėje, kurios dešinėje pusėje ir šiomet vyksta daug statybų, iškilo neįprasto aukščio pastoliai. Čia statybos-remonto kontoros kompleksinės brigados statybininkai, vadovaujami drg. Andriejevo, užbaigia mūryti naujo plačiaekraninio kinoteatro sienas.

Beveik paskutiniame, aštuntame metre nuo pamatų krauna plytą prie plytos kontoros pirmūnas, Tėvy-

nės karo invalidas Terentijus Sokolovas. Nebegali jis tiksliai pasakyti kelintą pastatą jis mūrija po to, kai padėjo karabiną bei kareivišką kastuvėlį. Bet jis yra kupinas ryžto dar daug padirbėti septynmečio labui.

Zengiamie prie statybininko Jono Šakalio, kurį matote nuotraukoje dešinėje.

— Tokių žmonių pas mus dar nedaug, — pareiškia brigadininkas Andriejevas. — Jis per devynių metų darbą įsisavino keturias specialybes. Jonas ir mūrininkas, ir dailidė, ir betonuotojas, ir armatūrininkas.

Eilę pirmųjų nurodė brigadininkas, kaip Galyšenko, brolius Edvardą ir Stasį Zaleckus, Kišūną, Jermalavičių, Dičiūnaitę, Vyšniauskaitę.

Minėta brigada, kurią sudaro 37 statybininkai, be kinoteatro dar stato tubdispanserį. Ten prieš keletą dienų buvo „iškeltas vainikas“. Geriausi dailidės (nuotrauka apačioje) G. Sklizmantas, J. Konyšėvas, A. Semionovas grebėstuoja pastatą.

Nuo šio objekto gerai matyti sekantis, stambiausias iš visų šiomet Zarasuose statomų pastatų — plytų fabrikas.

...Viena po kitos bėgiais iš formavinio cecho lėtai slenka vagonetės į džiovinimo skyrių. Čia niekas neiškrauna plytų, vagonetė juda toliau į krosnį, kurioje temperatūra siekia 1000 laipsnių, ir iš jos. Ir taip po 8 valandų nuo vagonetės judėjimo pradžios galima krauti išdegtas plytas į sunkvežimius.

Siemet, žinoma, čia plytos dar negaminamos — pačiame įkarštyje vyksta statybos darbai, bet pirmieji milijonai plytų šiame fabrike bus išdegti tokiu būdu jau ateinančiais metais. Apie statybos darbų eigą, apie geriausius žmones papasakoja inžinierius-darbu vykdytojas drg. Matulevičius, kurio pasakojimą užrašė atskirai.

Visose statybų aikštelėse, kuriose tik teko atsilankyti, jautėsi naujas žmonių darbo pakilimas, jų pasiryžimas septynmečio planą įvykdyti kuo geriau ir prieš laiką.

V. Šakalio tekstas ir nuotraukos

